

SEVIQC BREŽICE 12.-25.8.2023

<https://ars.rtvsl.si/podkast/glasbeni-utrip/109154230/174983065>

9:03 – 18:25

NAPOVED:

Med dvanajstim in petindvajsetim avgustom je potekal festival Seviqc Brežice. Šest koncertov posvečenih zlasti poustvarjanju stare glasbe, je potekalo na kar štirih različnih lokacijah: na gradovih Brežice, Bogenšperk in Snežnik, ter v Hudičevem turnu v Soteski pri Dolenjskih toplicah. Več v prispevku Katarine Radaljac.

Pomemben vidik festivala Seviqc Brežice je izobraževanje publike. Tako so tudi letos pred vsemi koncerti potekali poglobljeni pogovori z gostujočimi glasbeniki. Umetniški vodja festivala, Klemen Ramovš, je vse nastopajoče spodbudil k pripravi vsebinsko poglobljenega programa, ki so ga v koncertnih listih obrazložili sami. Otvoritveni koncert je tako ponudil vpogled v glasbeno raziskovanje baročne glasbe z območji današnje Italije in Španije. Člani ansambla Cuerdas al pasado, ki ga vodi kitarist in lutnjist Izidor Erazem Grafenauer, so na program umestili glasbo Luigija Boccherinija in Santiaga de Murcie. Preko sveže interpretacije, obogatene z improvizacijo in svobodnejšimi izvajalskimi pristopi, so poudarili vplive flamenka in španske ljudske glasbe, ki sta jih oba skladatelja vpeljevala v svoj glasbeni izraz. Skladbe Santiaga de Murcie iz knjige Codex IV, ki so jo ponovno odkrili leta 1943 v Mehiki, so bile v originalu napisane za kitaro solo. Izidor Erazem Grafenauer jih je za koncert na festivalu Seviqc Brežice priredil za kitaro in godala. Sam se je izkazal z dinamično in interpretacijsko razgibano izvedbo, pripovednost in oddaljene ritme flamenka pa so še dodatno oživila godala.

13. avgusta je na gradu Brežice nastopil Bach Collegium Barcelona Duo v sestavi Adriana Alcaide violina in Carles Blanch teorba. Predstavila sta se z zanimivim programom, ki sta ga naslovila *Stylus Phantasticus in intima: dve barvi lepote*. In prav zares smo lahko na eni strani prisluhnili izrazni, občuteni izvedbi del Bibra, Schmelzerja in Muffata, ki so virtuoznost in globino baročne violine izkazovali na čustveno odprto in zvočno bogat način. Na drugi strani pa sta nastopajoča odločno in tehnično izpopolnjeno poustvarila tudi Drugi koncert Françoisa Couperina, ki je bolj kot po ekstrovertiranemu podajanju občutkov izstopal zaradi svoje uglačane elegancije. Tudi violinistka Adriana Alcaide si pri poustvarjanju stare glasbe dopusti več svobode, a prav to daje poslušalcu še dodaten občutek, da je njen stik s to glasbeno materijo živ, neposreden in pristen. Izrazita artikulacija, učinkovite, postopne dinamične spremembe in lepi prehodi med posameznimi frazami, so le izraz tehnične izpopolnjenosti in muzikalnosti, a preko njih umetnica zelo odprto posreduje tudi svoje občutke in uživanje v glasbo.

Na gradu Bogenšperk se je 16. avgusta predstavil slovenski ansambel Tacet, ki ga sestavljajo Katarina Nagode (traverso), Mojca Jerman (violina) in Martina Okoliš (čembalo). Na program, ki so ga poimenovale *Gradus ad Parnassum* so uvrstile dela Giuseppa Tartinija, Anne Bon, Janeza Krstnika Dolarja, Johanna Josepha Fuxa in Antonia Caldare.

22. avgusta je potekal že tradicionalni koncert v Hudičevem turnu, kjer je tokrat nastopil ansambel Pampinea. Občinstvu se je predstavil z zanimivim programom poimenovanim *Fortuna, nam prizaneseš?*. Zvenela so dela iz obdobja ars nova in ars subtilior, med drugim skladbe Machauta iz kodeksov Chantilly in Cyprius. Več o sami zasnovi programa pa v izjavi članice ansambla, flavtistke Maruše Brezavšček.

Na letošnjem festivalu Seviqc Brežice je ponovno nastopil španski violončelist Josetxu Obregón, tokrat se je izkazal s solističnim recitalom, ki ga je naslovil *CelloEvolution*. Koncert je zasnoval kot preplet stavkov iz Bachovih *Suit za violončelo* in prvih solističnih skladb napisanih za ta inštrument. Skladbe je združil v dva zaokrožena, homogena dela in jih izvajal attacca – torej eno za drugo, brez premora. Vsak del je trajal približno trideset minut. Zanimivo je bilo opazovati slogovni razvoj glasbe in postopno naraščanje kompleksnosti glasbenega materiala - dodajanje novih, virtuoznostnejših prijemov in okrasov. Seveda so Bachove skladbe v tem oziru nekoliko izstopale od preostalega programa. Z njihovimi izvedbami se je solist večera, violončelist Josetxu Obregón, izkazal kot pretanjen umetnik in poznavalec stare glasbe, na tehnično visokem poustvarjalnem nivoju. Vsaka fraza je bila jasno domišljena, prav tako njena dinamika in artikulacija.

Violončelist je vidno užival v izvedbi ter se potopil v svoj glasbeni svet, ki pa je navzven deloval nekoliko nedostopen.

Festival Seviqc Brežice se je zaključil na idilični lokaciji gradu Snežnik, z glasbo Franza Schuberta. Slovenski ansambel Nova Schola Labacensis je pripravil program po zgledu takoimenovanih Schubertiad. Večinoma doživete in mestoma zvočno manj prodorne izvedbe skladateljevih samospevov v interpretaciji štirih solistk večera, so povezovali preprosti inštrumentalni intermezzi. Ti večinoma niso zazveneli prav uigrano, manjkalo je več sproščene, povezane in intonančno bolj izpopolnjene igre nastopajočih. V zadnjem delu koncerta so izmenoma skupaj nastopile vse solistke: Tadeja Pance, Urška Kastelic, Ana Novak in gostja Nadia Magister. Njihovo večglasje je popestrilo in obogatilo zvočno podobo večera, tudi inštrumentalna spremljava je bila bolj prepričljiva, pripomogla je k dramatičnosti in doživetosti izvedb.